

கடந்த 30.4.2011 அன்று வங்கட் சாமிநாதன் : வாதங்களும் விவாதங்களும் என்ற புத்தக வளையீட்டை ஓட்டி சின்ன வந்திருந்த வங்கட் சாமிநாதனை ஒரு நாள் மாலகே.எஸ் சும்பிரமணியம் வீட்டில் சந்தித்து அளவளாவியதில் ஒரு பின்மாலகை கழிந்தது. கலந்து கொண்டவர்கள் திலீப்குமார், எம்.ராஜநேதிரன், கே.எஸ். சும்பிரமணியம், எஸ் சாமிநாதன், வெ.சா.வின் நடு நாளைய நண்பர் துரைராஜ். அந்த அளவளாவலின் ஒரு பகுதியைக் கீழே காணலாம்.

திலீப்குமார்: சாமிநாதன், நேற்று நீங்க பச்சின்போது, ஒரு விஷயம் சொன்னீங்க. எப்போதும், என்ன சொன்னாலும் என்னை விமரிசகன்னே பாக் கறாங்க. ஆனால் நான் என்னை விமரிசகன்னு நினைத்துக் கொண்டு எதுவும் சொன்னதில்லை. எழுதினதில்லை. ஒருத்தனின் பொது அறிவுக்கு என்ன படும்போது அதைத் தான் சொல்லி வந்திருக்கிறேன் எனக்கு ஏதும் extraordinary intellectual brilliance-ஓ அல்லது artistic sensibility-ஓ இருப்பதாக நான் நினைக்கவில்லை.....

வெ.சா: கடவுள் ஒண்ணும் எனக்கு Extraordinary intellectual brilliance-ஓ sharp artistic sensibility-ஓ கொடுத்துவிடலை. சாதாரணமாக எனக்குப் புரிகிற விஷயங்களை, எல்லாருக்கும் புரியக்கூடிய விஷயங்களைத் தான் சொல்லி வந்திருக்கிறேன். நான் நம்புகிறேன். ஆனால் மற்றவங்க அதைச் சொல்லவில்லை.. சொல்லலன்னா அதுக்கு காரணம், கட்சிக் கட்டுப்பாடு, ஜாதிப் பார்வை, கொள்கை, இன்னும் ஏதும் ஆசைகள். அவங்க வளர்ந்த விதம், இப்படித் தான் பார்க்கணும், இப்படித் தான் சொல்லணும்னு அப்படி ஒரு தீர்மானம் அவங்களுக்கு. , எவ்வளவு பச்சினாலும், "மக்களுக்குப் புரியாததை எதுக்குய்யா எழுதணும்," என்கிற மாதிரியான சில கோஷ வார்த்தைகள் தயாராக அவங்க ஓவ்வொரு தரக்கிடையே இருக்கும். , இனிமே இதுக்கு ஒரு பதிலுமே இல்லை, இருக்கமுடியாது என்கிற மாதிரி. ஆனால் அப்படி இல்லை.

திலீப்குமார்: என்னை விமரிசகனா பாக் காதி நீங்கன்னு சொல்லீங்க

வெ.சா. ஆமாம் அது என்னவோ போல இருக்கு.

திலீ ப்: அப்ப, விமர்சனம் மாதிரி விஷயங்களையை பற்றி, சாமிநாதன், உங்க கருத்து என்ன? நீங்கள் ஒத்துக்கறவேங்களோ இல்லையோ.....

சுப்ரமண்யம்: இப்படி அதைப் பார்க்கலாம். எதையும் நான் எப்படி பார்க்கிறேன்.? ஏன் அப்படிப் பார்க்கிறேன். அது மற்றவங்களுக்குப் போய்ச்சேரணும் இந்த வழிலே அதைப் பார்க்கலாமே. சாமிநாதன் சொல்ற போக்கிலயே சொல்லட்டும்.

வெ.சா: நதே திக் குப் பசேினவங் கள் ளாம் இவர் ஏதோ பரிசா பண்ணிருக்காரு. 50 வருஷமா உழைச்சிருக்காரு. எங்களுக்குத் திரியாத விஷயங்களையெல்லாம் சொல்லி ஒரு புதிய பாதையை அமதை திருக்காருண்ணு எல்லாம் சொன்னாங்க. ஆனா இதையாரும் சயெ திருக்கக் கட்டும் என்ற நினைப்புதான் எனக்கு. அப்போது பட்டது. இந்த புத்தகத்தைப் (வாதங்களும் விவாதங்களும்) படிச்சப்போ சிலர் சில தவறான அபிப்பிராயங்களையும் சொல்லியிருக்காங்கண்ணு திரியறது. அதைப் பின்னாலே பார்க்கலாம். நான் எழுதியிருப்பது யாரும் சயெ திருக்கக் கட்டிய விஷயங்கள் தான். எனக்கு சில விஷயங்களில் புதுசாக exposure கிடைச்சிருக்கு. எனக்குக் கிடைத்த exposure, -, இதை தமிழில் எப்படிச் சொல்றதுன்னு திரியலை, என்னோடூ இருந்த, இருக்கும் மற்றவர்களுக்கும் கிடைச்சதுதான். இருந்தாலும் அவர்கள், தங்களைச் சூற்றி தமக்கு பழக்கமான ஒரு உலகத்தை அது குடியாத தமோ இல்லை, பாலையங்க டோட்டையோ உருவாக்கிக்கொண்டு அந்த cocoon-க்குள்ளயே இதமா இருந்த ஜனங்களும் இருக்காங்க. ஆனால் எனக்கு புதிதாக என் எதிரில் ஒன்று பட்டதென்றால், ஒரு வியப்பு, ஒரு ஆச்சரியம். இந்த வியப்பு யாருக்கும் ஏற்பட்டிருக்கக் கட்டிய ஒன்று தான். உடனே நான் அதன் பின்னாலே போறேன். நான் அதைத் தேடிப் பறெவில்லை. அது என் முன்னாலே வந்து நின்றது. முன்னால் வந்து நின்றதில் எனக்கு ஒரு கவர்ச்சி, ஒரு ஈடுபாடும் அக்கறையும் ஏற்பட்டது. அது புதிதாக இருந்தது. இதைப் பத்தி திரியணும், இந்த அனுபவம் எனக்குத் திரும்பத் திரும்பக் கிட்டணும் என்று நான் அதன் பின்னாலே போகிறேன். இதைத் தேடல் என்று சொல்வது தவறு. என்னமோ திரியலை. இதுக்கு என்ன வார்த்தை சொல்றது? என்னுடைய வாழ்க்கையிலே ஒவ்வொரு கட்டத்திலும் இப்படி ஏதோ ஒன்று எதிர்ப்படறது. நான் அதைத் தேடிப் போகலை. நான் அதன் பின்னாலே போகிறேன். அப்பவும் அந்த பாதையில் நரோகத் தான் போகிறேன் என்றில்லை. அந்த வழியில் திடீர் ரென்று வறேனென்று எதிர்ப்படும். உடனே அதுவும் என்னை இழுத்துக்கொண்டு போகிறது. இப்படித் தான் நான் ஈடுபாடும் கொண்டு தலைலாம் நரே ந்திருக்கிறது.

Written by - கணையாழி -

Wednesday, 11 January 2012 22:36 - Last Updated Wednesday, 11 January 2012 23:06

---

vswaminathan_venkat@gmail.com